

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

For de danske Søfolks Vedkommende, der som Følge af Begivenhederne den 9. April 1940 blev afskaaret fra Forbindelse med Hjemlandet, har der, efterhaanden som de er vendt hjem, meldt sig en Række Spørgsmaal af økonomisk Art, idet de ved deres Tilbagevenden fandt sig stillet overfor en Række økonomiske Forpligtelser, der er opstaaet under de 5 Aar, hvori de har været borte fra Landet.

For de Søfolks Vedkommende, der har haft Forsørgerpligt, og overfor hvis her-værende paarørende Statskassen i Henhold til det med de Søfarendes Organisationer i Sommeren 1940 aftalte Arrangement traadte til med rentefri, maanedlige Laan til Erstatning for den udeblevne Trækseddell, staar Spørgsmaalet om dette økonomiske Mellemværendes Afvikling, som rimeligt er, i første Række; og det er derfor naturligt, at man fra Statens Side — i Erkendelse af den af Sømandstanden under Krigen ydede Indsats af største Betydning for hele Samfundet — skaffer Udveje for en lempelig og retfærdig Form for Afvikling af den enkelte Søfarendes økonomiske Mellemværende med det offentlige. Som den mest nærliggende Form i saa Henseende har Forslaget valgt den i Søfartserhvervet almenkendte Afregning, saaledes at man lader de i Betragtning kommende Faktorer indgaa i en saadan Afregning enten som Kredit- eller Debetposter.

Den ledende Tanke i Lovforslaget er, at den paagældende Gruppe af Søfarende ved Begivenhederne den 9. April 1940 led et Afbræk i deres Fortjenstmuligheder, idet de blev tvunget ud i Forhyringsvilkaar, der for de flestes Vedkommende stillede dem ugunstigere end de for dem indtil den nævnte Dato gældende Vilkaar, og at de har et rimeligt Krav paa at blive holdt skadesløs for det dem saaledes over-gaaede Tab. Man sammenligner saaledes Gruppen af de Søfarende, der blev afskaaret fra Hjemlandet, med dem, der forblev i hjemlig Fart, og ved den foreslaaede Afregning hæves den første Gruppe økonomisk op paa samme Niveau som den sidstnævnte, saaledes at en principiel Udligning eller Ligestilling derved søges opnaaet. Det maa dog understreges, at dette kun kan give en Gennemsnitsløsning, idet der af Krigsforholdene kan være opstaaet saa mange for-

skelligartede og særegne Situationer, der indebar en „Chance“ for den enkelte, og som ikke kan finde deres Udligning paa denne Maade, ligesom Forslaget naturligvis alene kan tage Sigte paa de snævraste økonomiske Virkninger, men ikke kan give Skadesløsholdelse for de mere indirekte eller immaterielle Følger af Krigen, der har gjort sig gældende for de nævnte to Grupper af Søfarende, taget hver for sig.

Under Hensyn til, at Fiskernes Indtjeningsmuligheder hjemme og ude under Krigen har ligget afgørende forskelligt fra det foran angivne, ligesom de for en virkelig, forsvarlig Afregnings Foretagelse nødvendige sikre Oplysninger i det enkelte Tilfælde næppe lader sig tilvejebringe, omfatter Forslaget kun egentlige Søfarende, d. v. s. det til et Handelsskibs Navigering og Fremdriving og de ombordværendes Forplejning om Bord ansatte Personel.

I naturlig Fortsættelse af den nævnte Afregningsordning indeholdes i Forslagets Afsnit II en Række Særbestemmelser om økonomisk Hjælp og lignende Ydelser til de heromhandlede Søfarende.

Med det foreliggende Lovforslag og med Lovene Nr. 355 af 20. Juli 1945 om Hjemrejse og Ferie m. m. for Søfarende og Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver samt § 7 i Lov Nr. 480 af 1. Oktober 1945 om Oprettelse af „Danske Søfarendes Mindefond af 1945“, maa alle som Følge af Danmarks Besættelse nødvendiggjorte eller ønskelige Foranstaltninger af økonomisk Karakter til Fordel for de Søfarende, der blev afskaaret fra Hjemlandet, siges at være gennemført.

Til § 1.

Som det ogsaa fremgaar af Lovforslagets Titel, aabnes der ved Loven Sømanden en Adgang eller Ret til Afregning, men det afhænger af Sømandens egen Bestemmelse i det enkelte Tilfælde, om han vil gøre Brug af denne Ret, idet den opgjorte Afregning, inden han tager sin Bestemmelse, forelægges ham; men naar han først har tiltraadt Afregningen og dens regnskabsmæssige Slutresultat, er Virkningerne deraf, jfr. § 4, bindende for ham.

Af Begrænsningen i Ordene „afskaaret fra Forbindelse med *sit Hjemsted* i Danmark“ ligger, at Loven ikke vil være anvendelig